روزنامه رسمی صبح ایران
نسل فردا
NasleFarda.net
naslefardanews
naslfarda
دوشنبه ۳۰ مرداد ۱۳۹۶
سال بیست و ششم | شماره ۵۴۷۶
۲۱ آگوست ۲۰۱۷ | ۲۸ ذی القعده ۱۴۳۸

سینما

«درساژ» در راه است

فیلم سینمایی «درساژ» اولین کار بلند سینمایی پویا بادکوبه به تهیه کنندگی روح‌ا... و سمیرا برادری، اواخر هفته گذشته در مهرشهر کرج کلید خورد. فیلمنامه «درساژ» توسط حامد رجبی به نگارش در آمده است که پیش از این نویسندگی فیلمنامه‌هایی همچون «فصل باران های موسمی»، «پرویز» و «پریدن از ارتفاع کم» را در کارنامه خود دارد. همچنین او برای فیلم «پریدن از ارتفاع کم» از شصت و پنجمین دوره جشنواره بین المللی برلین جایزه بخش داوران بین المللی منتقدان فیلم (فیبرشی) را دریافت کرده است. «درساژ» داستان زندگی دختری ۱۶ ساله‌ای است که در دوراهی ایستاده است.

تئاتر

سیزده به گور

نمایش «سیزده به گور» به نویسندگی و کارگردانی محمد رضایی مقدم در تماشاخانه سه نقطه تا ۸ شهریور ساعت ۱۹:۳۰ به روی صحنه می رود. در این نمایش: ئاژار، رسپینا و منوچهر ساکی به ایفای نقش می پردازند. در خلاصه این نمایش آمده است که فضایی در ناکجاآباد و نامعلوم در زمان فردی که آنقدر افسار فکر مسمومش را رها ساخته که اینک فکر هنجارشکن شده و افسار شخص را در دست گرفته و آن را هدایت می کند و به ناکجای نامعلوم می کشاند. سیزده به گور نقیضه‌ای در عنوان خود دارد که باید در اجرا به درستی پرداخت شود.

موسیقی

هومان رومی «در مسیر فصل ها»

آلبوم «در مسیر فصل ها» شامل قطعاتی با عناوین در انتظار بهار، دفتر نخست، ترنم بهار، جامه دران، جوشش چشمه ساران، شیشه پنجره را باران شست، شهابی، آواز داد و بیداد، تبسم شرق، سر چوبی، گذرگاه خزا و باغ بی برگی است. قطعات این آلبوم برای سازهای کمانچه، سه تار و سازهای کوبه ای طراحی و اجرا شده است و هومان رومی (کمانچه)، علیرضا راستین‌فر (سه تار) و حمید قنبری (تنبک و بندیر) به اجرای موسیقی پرداختند. شیشه پنجره را باران شست /از دل من اما، چه کسی نقش تو را خواهد شست؟

نسل فردا الزوم حضور بادیگارد شخصی برای چهره‌ها را بررسی می کند

منم بادیگارد می خوام

علی رفیعی وردنجانی
rafieia91@yahoo.com

در روزهای اخیر چهره‌هایی مانند مهران مدیری، محمد رضا گلزار، شهاب حسینی و ... برای حضور در اکران عمومی فیلم‌ها با بادیگاردهای ترسناک و قد بلندی ظاهر می‌شوند؛ البته که در هنگام ازدحام جمعیت یا تشویش اذهان عمومی حضور ماموران امنیتی برای ایجاد نظم و آرامش الزامی است؛ اما در طی روزهای گذشته چهره‌هایی که به واسطه مردم تبدیل به سلبریتی و عکس یک مجله‌ها شدند همراه خودشان تعدادی بادیگارد را برای فرار از دست جامعه با خود همراهی می کنند. متاسفانه آنجایی که تمدن ایرانی زیر سلطه غربی‌ها، به واسطه آثار و طرز برخوردشان با اجتماع، تخریب می‌شود، دیگر جایی برای هیچ پرسش و پاسخی باقی نخواهد ماند. باید اعتراف کرد که هیچ کدام از مثلا سلبریتی های حال حاضر در ایران نیازی به استخدام بادیگارد شخصی ندارند؛ چرا که تامین امنیت شخصی به معنای عدم اطمینان به جامعه و مردمی است که برای آنها تولید هنر شده است.

عرض اندام

نکته جالب توجه آن است که چهره‌هایی مانند شهاب حسینی که همواره او را مرد معرفت سینمای ایران می‌دانند، بیشترین تعداد بادیگارد را اطراف خود می‌بیند؛ با در نظر گرفتن این فرضیه که عدم وجود چنین بادیگاردهایی موجب اغتشاش در برگزاری برنامه مربوطه می‌شود، می توانیم اینگونه بنویسیم که نیروهای امنیتی پلیس حاضر در محل یا توان کنترل برنامه را دارا نیستند یا از طرف هنرمندان دارای صلاحیت نیستند. مسلما نیروهای امنیتی کشورمان در همه حال ثابت کرده‌اند که از آمادگی بالایی برخوردارند و ما نمی توانیم با این فرض، انگاره‌ای را به اشتراک بگذاریم؛ اما در اینکه ممکن است بادیگاردها به طور اختصاصی از طرف نیروهای امنیتی برای حفاظت از چهره‌های سینمایی و ... انتخاب شده‌اند این فرضیه نیز زیر سوال می‌رود؛ چرا که محدودیت تحت هرشرایطی که برای مردم ناراحتی به وجود آورد، آن هم در یک برنامه از پیش دعوت شده به نوعی توهین به شرکت کنندگان است. به عنوان مثال مراسم اختتامیه فصل اول سریال «شهرزاد» را در نظر می گیریم. در این مراسم چهره‌ها با تعدد بادیگاردهای مختلفی به روی صحنه آمدند که شاخص‌ترین آنان شهاب حسینی بود. نه اینکه بخواهیم این بازیگر را خطاب قرار دهیم؛ اما شاید گرفتن یک عکس سلفی با وی، دلگرمی خاصی به هوادارش ببخشد. اگر چه این دلگرمی، کاذب خواهد بود؛ اما می تواند خود تبلیغی برای دوستی جامعه و هنر باشد. به این ترتیب چهره خوبی ندارد که هنرمند ایرانی را در خاک کشورش با تعدادی بادیگارد مشاهده کنیم؛ چرا که این عمل همان سوژه‌ای است که بیگانگان به دنبال آن می‌دوند.

بادیگارد کیست؟

تعریف بادیگارد در برخورد با افراد مطرح و چهره‌های هنری و دیگری، معنای جامعه شناسانه‌ای را در بر ندارد؛ اما بادیگارد برای افراد سیاسی، زندانیان و ... اینگونه توصیف می‌شود: افرادی ترسناک، دارای دوربازوی قابل توجه و بعضا سبیل هایی بنا گوش در رفته که وظیفه‌شان، ترساندن مردم از فرد مورد حمایت است. در اینجا این سوال مطرح می‌شود که آیا ما باید از چهره‌هایی مانند محمد رضا گلزار دست و پای خود را به لرزه اندازیم؟ جامعه ما، جامعه‌ای است که ریشه‌های فرهنگی بالایی دارد و به خوبی می‌تواند تشخیص حریم خصوصی از محبوبیت فردی را تفکیک کند. جا دارد یادی از احمد ایراندوست (غول بره) کنیم و اینگونه بنویسیم: وی در دوره‌ای بادیگارد شخصی چهره‌های مطرحی مانند جنیفر لوپز و ... بوده است و در کشورمان نیز بادیگاردی افرادی را برعهده داشته با این حال هیچگاه قدرت خود را برای جلوگیری از عرض ارادت مردم به فرد مذکور استفاده نکرده است. این گونه ما نیز می‌توانیم برای رسیدن به خواسته هایمان یکی از این مردان آهنین را استخدام کنیم و سریع‌تر به مقصد برسیم. همه این تفاسیر و کشش‌های برون متنی به این دلیل است که این مسئله مهم در جامعه کاهش یابد و آداب رفتار هنرمندان در برابر مردم و بالعکس به بلوغ فکری نزدیک شود.

حاشیه هفته

عزت سینمای ایران، نقد شد

فاطمه زینلیان /باشگاه مخاطبان نسل فردا
Farzanehonar@yahoo.com

باور بسیاری بر این است که هنر را می‌توان در یک دسته هفت گانه تقسیم بندی کرد. بر این اساس هنر هفتم، سینما، یکی از پر رونق ترین جزءهای این دسته بندی در حال حاضر است. هنری که این روزها نه فقط در ایران؛ بلکه در اکثر کشورهای پیشرفته دنیا اهدافی، نه صرفا تفریحی و سرگرمی را دنبال می کند و هنرمندان برجسته آن همیشه با مسائلی چون تاثیر گذاری در سیاست‌های کشور، پوشش وطراحی مد ولباس، پر فروش وکم فروش شدن یک فیلم و... در گیرند. ایران جزو معدود کشورهای در حال توسعه و پیشرفت است که در حوزه سینما دستی بر آتش داشته و گاه آثار پرارزش و فاخری تولید کرده که به آن می‌بالد وچه بسا جایزه اسکار را هم نصیب خود می‌سازد وصد البته در این میان جشن‌ها و برگزاری برنامه‌های خاص هنرمندان هم کمک شایانی برای بهتر دیده شدن این سرمایه ملی بوده است. جشنی مانند جشن خانه سینما که برگزاری آن مانند جشن حافظ یا حتی جشنواره فجر خالی از حاشیه و گله گذاری نبوده و نیست. امسال اما موضوع حاشیه ساز جشن منتقدین در نوع خود کم نظیر بود، اختلافی در بین ژنرال‌های سینمای ایران که چون آتشفشانی خاموش به یکباره فوران کرد. استاد مشایخی در جشن امسال با انتقاد از استاد عزت ا... انتظامی والبته خیل منتقدینی که به بازی ایشان در مقابل بازی استاد مشایخی بهای بیشتری داده بودند، خواستار دیدی منصفانه، عادلانه وخالی از تعلقات فردی وگروهی شد. این اختلاف حاصل سال‌های دور است، زمانی که استاد علی نصیریان وانتظامی سرپرستی تئاتر را برعهده داشتند وبه دلیل رفاقت چندین ساله آن‌ها با هم وحتی همسایه وهم محله بودنشان همکاری بهتری با یکدیگر داشته وهمین باعث کنار رفتن استاد مشایخی از حوزه تئاتر بود با وجود همه این اختلاف‌ها به یمن وجود پر برکتی مانند علی حاتمی در کنار یکدیگر جمع شدند و شاهکارهایی مانند هزاردستان را به وجود آوردند. این روزها تولد وبزرگداشت‌ها برای استاد انتظامی و تشویقات منتقدین از بازی خوب علی نصیریان در سریال شهرزاد که با خلق یک پدر خوانده بومی همراه بود، موجب دلخوری استاد مشایخی شد وحاصل آن درددلی روی صحنه شد. گاه بد نیست منتقدان بدانند عزت سینمای ایران به گفتن حرف‌هایی است که اتحاد و همدلی را بیشتر کند، نه نقد یک سویه یا تشویق تک بعدی.

چهره روز

به مخاطب احترام بگذارید

بهرام رادان بازیگر سینما، ابراز امیدواری کرد، مسئولان حوزه هنری کمی به مخاطب احترام بگذارند و فیلم ها را زود قضاوت نکنند. وی که در نمایش «زادبوم» در پردیس ملت حاضر بود، با اشاره به توقیف چندساله زادبوم ادامه داد: این فیلم بعد از هشت سال بدون حذف هیچ پلانی این روزها به نمایش درآمده است. او با اشاره به توقیف فیلم سنتوری در سال‌های قبل یادآور شد: فیلم سنتوری هم بدون حذف هیچ پلانی در اکران مردمی اما در خانه‌ها به نمایش درآمد و هیچ اتفاق خاصی هم نیفتاد.

معرفی کتاب

پس لرزه

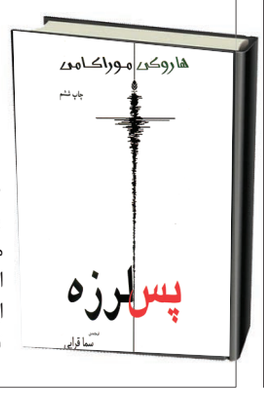

هاروکی موراکامی نویسنده نام آشنای ژاپنی که در ایران هواداران زیادی دارد، با نگارش این کتاب وسعت اندیشه خود را در ابعاد دراماتیک به رخ رقیبان کشیده است. پس لرزه در واقع مجموعه ای از تخیلات نویسنده ای است که دچار زلزله ذهنی شده و با به کارگیری چند داستان به هم پیوسته یک فرم جدید را به مخاطب ارائه داده است. گویا موراکامی به همان اندازه که می نویسد می تواند اندیشه خود را به فلسفه شرقی الصاق کند و بهتر است این کتاب را یک تحلیل روانشناختی بر تخیل آدمی قلمداد کنیم.

تلویزیون

متخصص کم داریم

مهدی سالم مدیر شبکه امید گفت: بعد از افتتاح رسمی این شبکه روزانه بین شش تا شش ساعت و نیم برنامه تولیدی به مخاطبانش ارائه می کند. همچنین آثاری در دست تولید است که شامل برنامه‌های نمایشی و غیرنمایشی است و حداکثر تا چهار ماه آینده نتیجه این برنامه‌سازی‌ها را خواهیم دید. وی افزود: متاسفانه در زمینه برنامه سازی برای کودک و نوجوان نیروی متخصص کم داریم و شاید مهم‌ترین چالش ما در حوزه تولید برنامه، همین مسئله باشد. زمانی برنامه‌سازان متخصص در این زمینه کم نبودند؛ اما در حال حاضر با کمبود نیرو مواجه هستیم.

یک درد دل موسیقایی

اینجا سالن اجرای کنسرت است!

نویسنده: سینا فرزادی پور /موزیسین
Sina_farzadipour@yahoo.com

مرا یک هنرمند می خوانند! نوازنده‌ام؛ ساز بر دل صد پاره از هزار زخم نهان می‌نهم تا شادی، معرفت، بینایی، عشق، مهربانی، دوستی، هنر، توانایی و اندیشه‌های کم نظیر هدیه کنم به همه کسانی که خواهان این همه‌اند. سال‌ها مرارت و مشقت و رنج و سختی برده‌ام تا کوله باری از تحصیل، مطالعه، تفکر، تعمق، صبوری و تجربه بردارم و در عمق احساس، شور، هیجان، غنا و عاطفه قدم بزنم؛ بلکه مایه‌ای از آنچه سهم من از این همه است، در طبق اخلاص تقدیم شما کنم. من بخشندگی را از کسی آموخته‌ام که بخشنده‌ترین است و خلاقیت را از خالق همه چیز به ارث برده‌ام و قناعتم را و کمال گرایی ام را از آنکه کمال همه چیز است، وام گرفته‌ام. من انسانی ویژه‌ام که او نگاه ویژه‌ای به من داشته؛ خاصم که لایق خلوت خاص بوده‌ام و برگزیده انبوه مردمانم که پاگشای خداوند در بین ایشانم. رسولم که رسالتی زیبا در دستان من است؛ پیغامبر مهربانی و راهبر صلحم. مرا تمام قد با چشمانی باز بنگرید که جمع اضدادم. سیبی که نصیب من شد، هزار پاره در کف می گذارم به هزار طرح و هزار رنگ و هزار نقش می‌بخشم به شما تا بی نصیب از این نعمت مختص به من نباشید. فروتن و تکیده و افتاده و قانع و درویش و ساده‌ام. مثل شما دغدغه‌هایی دارم که نیمی از آن متعلق به شماست. نانم را با شما قسمت می کنم، راهم را با شما همراه می‌شوم، قلبم را برایتان می‌شکافم و در برکه احساس شما که آکنده از درد و رنج و غم و محنت و زخم و خدشه و خون است، می‌شکوفم. بی‌غروری که نمی‌خواهمش، بی منیتی که نمی‌ستایمش، بی کبری که برنمی تابمش. در آسمان با شما، در بهشت با شما، در پیشگاه قدسی خلوت خاص با شمایم. دوزختان از آن من، دردهایتان زخم‌هایتان اشک‌هایتان غم‌هایتان همه از آن من. آرزوهایم، سرافرازی‌هایم، افتخاراتم و پیروزمندی‌هایم همه از آن شماست. این همه آن چیزی است که در عمق وجود هنرمند در تک تک سلول‌های حیاتی‌اش ساری و جاری است. این همه را که گفتم یک سو بگذارید و یک بار شما چون من باشید تا کلامی چند راوی درد دلی باشم که سنگ صبور ندارد!

پارازیت

مردم! خوش آمدید؛ اینجا صحنه اجرای کنسرت است. گالری عکاسی نیست. فلاش دوربین‌هایتان زخم شمشیری است بر چشمان من و آسمان پر ستاره‌ای که از نور گوشی‌های تلفنتان به من هدیه می کنید ترکش خمپاره‌های پی در پی جنگ است. من حقیقی‌ام و با شما به حقیقت سخن می گویم مرا در قعر دنیای مجازیتان غرق نکنید. اینجا آرامش و آسایش و فراغت بر سفره دل‌های شما می گذارم پچ پچه هایتان سفره‌ام را برمی چیند. اینجا صحنه کنسرت است کافی شاپ جای دیگری است! کودکان شما پاره جگر من هستند جگر گوشه‌هایتان بند دلم را می‌برند وقتی بی قراری می کنند. اینجا صحنه کنسرت است جای شادی است؛ اما کاباره نیست! تا به حال اندیشیده‌اید چرا در عروسی گریه نمی کنند، در استخر عکاسی نمی کنند، در هواپیما سیگار نمی کشند، در کاهدان آتش روشن نمی کنند، در ماه محرم عروسی نمی گیرند و در پیشگاه خدا با وضو می ایستند؟ آگاهی از آنچه در حوزه وظایف شماست بر عهده شماست، من یک نوازنده‌ام، اینجا صحنه اجرای کنسرت است، اگر جز آنچه شما انتظار داشته‌اید در این صحنه انجام دهم ترکم می کنید؛ انتظار زیادی است اگر بخواهم به آنچه خواسته خود شما از اجرای یک کنسرت است احترام بگذارید؟ خواسته بی جایی است اگر بخواهم بر دشواری‌های اجرای کنسرت اضافه نکنید؟ شما که حامی بنده نوازنده هستید کمر همت بر ارتقای کیفیت خواسته‌ها و انتظارات خودتان در اجرای یک کنسرت ببندید. اینجا مجلس عروسی نیست، اینجا میدان فوتبال نیست؛ مرا به توپ نبندید! شما از من دقیقه‌ای آرامش و ساعتی آسایش خاطر خواسته‌اید به خواسته‌هایتان دامن بزنید. جامه عمل بپوشید بر تن تمدنی که برآمده از آنید و خواهنده آن. اینجا صحنه اجرای کنسرت است بازار مکاره جای دیگری است! من همدل شمایم همراه من باشید.

خبر کوتاه

خواننده رپ زیر زمینی اقدام به قتل کرد

براساس گزارش مرکز اطلاع رسانی پلیس آگاهی تهران بزرگ، خواننده معروف زیرزمینی حمید صفت با نام اصلی حمید امیری صفت، به ارتکاب جنایت و قتل ناپدری خود با انگیزه حمایت از مادرش اعتراف کرده است. متهم در اعترافات اولیه عنوان داشت که پس از تماس برادرم از کشور آمریکا مبنی بر اینکه مقتول با مادرم درگیر شده، به سرعت خودم را به خانه رساندم؛ زمانی که به موضوع درگیری او با مادرم اعتراض کردم با یکدیگر درگیر شدیم که طی درگیری متوفی را مورد ضرب و جرح قرار دادم. براساس گزارش‌های رسیده، حمید صفت قتل ناپدری‌اش را برعهده گرفته است. حمید امیری صفت ملقب به حمید صفت در تهران متولد شده و در سبک موسیقی رپ فعالیت دارد. عمده شهرت او به دلیل همخوانی با خواننده مطرح موسیقی پاپ، امیرعباس گلاب است. حمید صفت خواننده سبک رپ با روی کار آمدن فیلم «چ» و خواندن موسیقی آن و ساخت موزیک ویدیو به شهرت رسید.

حمید صفت، از دوران راهنمایی به همراه دوستش علی رهرو شروع به ساخت موزیک رپ زیرزمینی کرد الگویش را افرادی مثل امینم و ۵۰سنت معرفی می کند، اولین آهنگش موزیکی به نام خیابانی ها بود. لقب وی در ابتدا حمید ابتکار بود؛ اما بعدها ترجیح داد همان اسم و فامیلی اش باشد، او پس از مدتی فعالیت گروه زد و بند را بنا نهاد و شروع به ساخت آهنگ های گروهی کرد. نکته جالب توجه، الگوی این رپر زیر زمینی است که در باره‌اش می گوید: چمران از آدم هایی هست که درس می گیریم ازشون! و بیشتر علاقه‌مند به چریکی بودنش است و موزیک ویدیویی را نیز در استایل دکتر چمران به صورت چریکی منتشر کرده است.

گالری گردی

نقاشی روی کاشی

نمایشگاه آثار نقاشی فرزانه کلانتری با عنوان «نقاشی روی کاشی» در فرهنگسرای نیاوران دو، تا ۲ شهریور دایر است. فرزانه کلانتری، نقاشی را از سال ۱۳۶۷ آغاز کرده و از سال ۱۳۷۲ به کار روی سرامیک و کاشی روی آورده است. نمایشگاه اخیر حاصل سالیان کار و تجربه‌آموزی این هنرمند در این حیطه است.

عکس های قدیمی رشت

نمایشگاه عکس‌های قدیمی «رشت»، تصاویری قدیمی از مناطق مختلف شهر رشت است که به مناسبت روز جهانی عکاسی در موزه عکسخانه شهر به نمایش در آمده است. این عکس‌ها به همت کبری علی پور گردآوری و مدون شده است. این نمایشگاه تا ۳۰ شهریور آماده پذیرایی از علاقه‌مندان است. این نمایشگاه می تواند رویکردی جدید برای مخاطب در زمینه عکاسی را در پی داشته باشد به همین دلیل تماشای آن لذت بخش خواهد بود.

سایه

نمایشگاه نقاشی مصطفی خانوردی و منصوره کلهری با عنوان «سایه» از ۳ تا ۸ شهریور در نگارخانه آوا دایر است. در تعریف این نمایشگاه آمده است که تلفیق هنر سنتی و مدرن، از دیروز تا امروز، نقش رنگ‌ها و خطوط را در ساز زمان زمزمه می کند و ما سوار بر این بال‌های سپید، از جشن پارسیان و شهد و شکوه باستانیان سخن می گوییم... نقاشی از آن دسته هنرهایی است که نمی توان منکر حدود انتزاعی آن شد و باید اعتراف کرد که نمایشگاه های نقاشی، فرصتی برای بروز تخیل اجتماعی هنرمند است.